

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVOYU DEL
CENTRE CATALANISTA.

CONVINDRÍA.

No fa gayres dias llegíam en un periòdich de Barcelona que proposava se donés lo nom del escultor Amadeu á un dels carrers que han d' obrirse en virtut del projecte de reforma d' aquella ciutat y demanava ensemps que algú fes la biografia de tan insigne artista pera fer reviure una reputació merescuda que s' va perdent en l' olvit.

Te moltíssima rahó, lo periòdich barceloní; en Ramón Amadeu ocupa per sas obras un lloch distingit entre 'ls homes que en nostra terra han conreuhat 'l' art de l' escultura y te mes mérit per haverli tocat viure en una época desgraciada en que l' artista lligat de mans y, pitjor encara, oprímit en son enteniment per preocupacions que li predicavan sos mestres, sols podia, després de llarchs anys de un estudi mal dirigit, arribar á produhir obras d' un mérit ben disputable fins sentintse afavorit per la naturalesa ab un talent privilegiat.

Convé que las personas que pugan trevallen sens perdre temps en fer la biografia d' aquest home singular no sols per lo molt que treballá sino per lo molt be que ho feya, convé ocupársen antes que s' acabe la generació que 'l va conèixer y que l' apreciava encara que potser no tant com mereixia.

Francaement al llegir en lo esmentat periòdich barceloní la proposta de que s' posés lo nom den Amadeu á un dels nous carrers de Barcelona sentirem una interior satisfacció perquè 'ns feu l' efecte de que s' tractava d' honrar á un olotí il·lustre, puig encara que 'l famós escultor no ho sia, la veritat es que en sas obras está vivent encara á Olot potser mes que en cap altra banda de nostra terra, perquè casi s' pot dir que aquí no hi ha un temple en

